

Els musulmans americans

MUQTEDAR KHAN

Musulmans a Amèrica. Musulmans americans. La diferència entre aquestes dues etiquetes no és tan sols una simple qüestió semàntica: la transició entre la primera i la segona palesa una revolució regional i, fins a un cert punt, silent, que hem dut a terme molts membres de la comunitat musulmana d'ençà de l'11 de setembre del 2001.

A primera vista pot semblar que aquest canvi amenaça l'essència de la identitat musulmana. Al cap i a la fi, la dècada precedent als esdeveniments de l'11 de setembre, l'islam era una de les religions que més creixien a l'Amèrica del Nord. Cada vegada hi havia més mesquites i escoles islàmiques, i n'hi havia a totes les ciutats importants. Alguns grups, com ara el Consell per a les Relacions Americanoislàmiques i l'Aliança Musulmana Americana, establien capítols gairebé a totes les àrees on hi havia població musulmana. Els líders musulmans, que havien estat un grup marginal i frustrat, contemplaven atònits com, de sobte, els voltaven els polítics, els feien la cort, i com els mitjans de comunicació i els governs estrangers en cercaven el poder i la influència. De fet, hi ha molts musulmans que creuen que la petita diferència de vots a Florida que posà Bush a la Casa Blanca la van marcar els musulmans. Eren moments en què la paraula que més ens venia a la ment, als musulmans, era *fateh* (conqueridor). Hi havia moltes comunitats religioses, i molts líders, convençuts que era precisament a Amèrica —una gran potència— on esdevindrien una gran societat. N'hi havia alguns, fins i tot, que pronosticaven que algun dia Amèrica seria un estat islàmic.

L'11 de setembre del 2001, però, tots aquests somnis es feren fonedissos. Avui, les condicions ambientals favorables als drets humans han disminuït dràsticament, amb l'aprovació de la llei patriòtica i d'altres mesures antiterroristes. Totes dues fonts del creixement de l'Islam —la immigració i les conversions— perillèn, i continuem fent front a l'hostilitat i als prejudicis socials de tota mena. Ja ningú no esmenta la possibilitat de convertir els Estats Units en un país islàmic. Qualsevol record llunyà d'aquesta visió anterior

a l'11-S fa esbufegar els musulmans, o si més no, ens fa somriure tímidament.

I tanmateix, aquests ajustaments a què ens hem vist sotmesos molts musulmans els darrers dos anys han tingut també alguns efectes positius i inesperats. Ens hem vist obligats a transformar-nos, per connectar millor amb el gruix de la societat americana. Molts musulmans s'adonen que no és la seua identitat islàmica el que travessa uns moments de fragilitat, sinó la seua ciutadania americana. Abans de l'11-S, els musulmans a Amèrica se centraven en la necessitat de fer canviar la política que els EUA mantenen a Palestina, al Caixmir o a l'Iraq. D'aquella data ençà, però, l'intent de reconstruir la nostra identitat com a musulmans americans ha fet guanyar importància a les relacions nacionals, que inclouen els drets civils i les relacions interconfessionals.

Aquest fenomen s'esdevé especialment en un àmbit local. A Miami, per exemple, hi ha un grup de musulmans progressistes que miren de subvencionar càtedres d'estudis islàmics a les universitats americanes. La comunitat musulmana de Duluth, a Minnesota, ha començat a recaptar fons per als serveis socials, com ara allotjament i ajuda sanitària per als pobres. A Indianapolis, els musulmans han obert alguns menjadors de beneficència. I, a més, el Consell per a les Relacions Americanoislàmiques ha generat una campanya publicitària en què els musulmans anuncien: "Som americans i som musulmans." No és casual que hagen posat primer la frase on apareix la ciutadania americana d'aquest grup social.

El que és més important, molts musulmans d'aquest país han après de debò la vulnerabilitat de les minories i la importància dels drets civils i democràtics. Com que donàvem per feta la nostra ciutadania americana, no en reconeixíem les virtuts i els valors. Ara que està en perill, però, els musulmans desitgen que Amèrica siga fidel als valors democràtics que ha mantingut des de fa segles.

Aquest estiu, he tingut l'oportunitat d'adreçar-me a uns quatre-cents musulmans americans, a la Conferència Nacional d'Imams. Hi he mantingut llargues

converses, amb els participants, i totes dues parts, tant els líders com els musulmans de base, desitgen, de tot cor, un canvi i una transformació interna. Algunes de les opinions personals que vaig sentir van ser aquestes: "Amèrica és casa nostra. No volem ser forasters a casa nostra." "L'Islam és invitació i pau, no pas conflicte." "Hem de recuperar l'Islam i guanyar-nos altra volta els cors dels americans."

Malauradament, la identitat musulmana es veu obligada a fer aquesta revolució per la força dels esdeveniments però, tot i amb això, pot ser una experiència transcendent i molt significativa. Les conseqüències de l'11-S van esmicolar alguns somnis, però també ens van obligar a tornar a connectar-nos a la realitat i a redreçar-nos.

Encara hi ha molts progressos per fer. Hem de continuar demostrant que els musulmans dels Estats Units som una comunitat ètica i filantròpica que es preocupa de les causes humanitàries, per Amèrica i pels americans, i que defensa la justícia i els drets establerts per la Constitució. Tal com han fet altres grups ètnics abans que nosaltres, hem de pagar els deutes amb aquest país, abans no els exigim que canvien ells i que canvien el món per a nosaltres.

Els americans, però, també hi han de fer la seua. No podem permetre que els esdeveniments de l'altra banda de l'Oceà alimenten els sentiments antimusulmans i la islamofòbia a casa nostra. Han d'adonar-se, a més, de les inseguretats i dels temors dels seus veïns musulmans, i oferir-los suport i amistat. Nosaltres hem de fer algunes tries no gaire fàcils: els musulmans hem d'adonar-nos que els nostres fills i filles, que són americans, són abans que els germans i germanes palestins, caixmirians o iraquians. Només aleshores els musulmans d'Amèrica esdevindran de debò musulmans americans.

Muqtedar Khan és membre de la Brookings Institution i autor del llibre

'American Muslims:

Bridging Faith and Freedom'

© The New York Times — EL TEMPS

Traducció: Maite Insa